
NIENAŁOŻONY (2) *part praet pass pf*

N sg m nienałożony (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. w innym znaczeniu s.v. nakładać.

Nie przyzwyczajony, nie wdrożony (2) :

nienałożony czego (1): Insolitus rerum bellicarum, Nieprziłożony rzeczóm walecznym/ álbo nienałożony rzeczy walecznych. Mącz 399b.

cum inf (1): Infamiae insolens, Nienałożony lekkości cierpieć. Mącz 399a.

Cf NAŁOŻONY

AŻ